ทฤษฎีความรัก(ภาควิชาการ)

นำเสนอเมื่อ : 18 เม.ย. 2552

ทฤษฎีความรัก 3 ขั้นตอน

01 Sep

Posted by: JERK in: Sexuality

ก่อนจะรู้จักความรักในบทที่ลึกเข้าไปถึงสมองและอวัยวะภายในร่างกาย มาทำความรู้จักกับทฤษฎีรัก 3 ตอน ของ ดร.เฮเลน ฟีชเชอร์ แห่งมหาวิทยาลัยรุทเจอรส์ (Rutgers University) ในนิวเจอร์ซี กันก่อนดีกว่า ดร.ฟีชเชอร์บอกว่า

ห้วงความรักของคนเราแบ่งเป็น 3 ตอน
โดยจะมีฮอร์โมนที่แตกต่างกันมารวมแสดงบทบาทในแต่ละตอน

ตอนที่ 1 ช่วงเกิดตัณหา

ตัณหา ราคะถูกขับโดยฮอร์โมนเพศ 2 ตัว คือ เทสโทสเทอโรน (Testosterone) และเอสโตรเจน (Oestrogen) เทสโทสเทอโรนเป็นฮอร์โมนที่ไม่ได้พบเฉพาะในผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงก็มีเช่นกัน ดร.ฟิชเชอร์บอกว่า เจ้าฮอร์โมนเพศสองตัวนี้เอง
ที่ช่วยควบคุมอาการอยากได้โน่น อยากได้นี่ ของเรา

ตอนที่ 2 ช่วงคลั่งรัก

เป็นช่วงที่ทำให้ชีวิตเราผิดเพี้ยนไป ไม่รับรู้ ไม่สนใจสิ่งรอบกาย ไม่กิน ไม่นอน เอาแต่นั่งฝัน เพ้อ ละเมอถึงคนรัก อาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้
ถูกควบคุมโดยกลุ่มสารสื่อประสาทที่เรียกว่า โมโนอะมิเนส (Monoamines) ซึ่งประกอบด้วย

- โดพามีน (Dopamine) เป็นสารเคมีที่ช่วยให้สมองตื่นตัว
เช่นเดียวกับนิโคตีนและโคเคอีน

- นอร์เอพิเนฟรีน (Norepinephrine) หรือรู้จักกันในนามของ อะดรีนาลิน (Adrenalin) ที่เป็นตัวการทำให้เราเหงื่อแตกและหัวใจเต้นรัวยามตื่นเต้น

- เซโรโทนิน (Serotonin)
หนึ่งในสารสำคัญที่ทำให้เราเกิดอาการ...ซึม..เศร้า..เหงา..เพราะรัก

ตอนที่ 3 ช่วงผูกพัน

ไม่มีใครที่จะทำตัวคลั่งรักได้ตลอดชีวิต เมื่อผ่านพ้นไปช่วงเวลาหนึ่ง
ถ้าไม่โบกมือลากันไปเสียก่อน คู่รักก็จะฉุดกระชากลากจูงกันเดินมาสู่ชวงแห่งความผูกพัน
ในตอนนี้จะวาด้วยการตกลงปลงใจที่จะใช้ชีวิตคู่และสร้างครอบครัว
ฮอร์โมนสองตัวสำคัญคือ

- ออกซีโทซิน (Oxytocin) จากต่อมไฮโปธาลามัส (Hypothalamus)
ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดการขับน้ำนมและเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและ ทารก
โดยมีการพบว่าออกซีโทซินจะถูกขับออกมาเมื่อชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ ลึกซึ้ง
ทฤษฎีบอกไว้ว่ายิ่งชายหญิงมีความสัมพันธ์กันลึกซึ้งแค่ไหน ความผูกพันก็มีมากขึ้นเท่านั้น

- วาโซเพรสซิน (Vasopressin)
สารสำคัญอีกตัวหนึ่งที่เป็นตัวรักษาสมดุลของน้ำในร่างกาย
จะถูกขับออกมาเมื่อร่างกายขาดน้ำ ความตึงเครียดสูง ความดันเลือดสูง
หรือเมื่อคู่รักมีความสัมพันธ์ทางเพศ
นักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งพยายามทำการศึกษาถึงฤทธิ์เดชของวาโซเพรสซิน
โดยหลังจากที่พวกเขาได้ฟังตำนานรักของหนูแห่งทุ่งหญ้าแพรรี (Prairie vole)
ซึ่งเป็นหนึ่งในร้อยละ 3
ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่จับคู่อยู่กินกันแบบผัวเดียวเมียเดียวตลอดช่วง ชีวิต

(Monogamous) ที่มีว่า ถ้าคู่ของพวกมันตาย อีกตัวก็จะตรอมใจตายตามไปในไม่ช้า
โดยไม่คิดจะมีใหม่ ด้วยจิตริษยาต่อหนูแห่งทุ่งหญ้าแพรรี่ที่ถือและปฏิบัติตามศีลข้อสาม
ห้ามผิดลูกผิดเมียเขาอย่างเคร่งครัด
นักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ทำการให้ยาที่ลดปฏิกิริยาของวาโซเพรสซินในหนูตัวผู้
ปรากฏว่าหนูตัวผู้ตัวนั้นไม่ถึงกับศีลแตก แต่เริ่มมีอาการเย็นชา หางเหินคู่รัก
และไม่แสดงอาการหึงหวงเมื่อมีหนูหนุ่มตัวอื่นๆ เข้ามาตีท้ายครัวเลยสักนิด
หลังจบปฏิบัติการสร้างความราวฉานแล้ว พวกเขาก็ได้ขอสรุปมาให้ชาวโลกชื่นใจว่า
ถ้าขาดวาโซเพรสซินเมื่อไร
ก็ให้เตรียมพร้อมรับมือหายนะที่กำลังจะมาสู่ครอบครัวได้เลย

